

Najvyšší súd

Slovenskej republiky

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: 1/ **Š. T.**, bytom Z, 2/ **A. T.**, bytom Z., v dovolacom konaní zastúpení Mgr. S. J., advokátska kancelária B., so sídlom Z., proti žalovanej: **S., Z.**, IČO: X, v dovolacom konaní zastúpená advokátskou kanceláriou: U., Z., **o neplatnosť výpovede nájmu bytu**, vedenej na Okresnom súde Zvolen sp. zn. 8C 53/2006, o dovolaní žalobcov 1/-2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 09. decembra 2010 sp.zn. 13Co 243/2010 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Žalobcovia 1/-2/ sa návrhom zo dňa 22.05.2006 domáhajú určenia neplatnosti výpovede z nájmu bytu č. X nachádzajúcom sa v obytnom dome na ul. G. č. X vo Z., ktorá im bola doručená dňa 27.02.2006.

Okresný súd Zvolen uznesením zo dňa 11. decembra 2010 návrh na prerušenie konania zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že výsledok konania o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti (k bytu na sídlisku S.), ktoré sa vedie na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 17C/233/2009 nie je zásadná pre rozhodnutie vo veci samej a teda pre určenie neplatnosti výpovede z nájmu bytu.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie žalobcov 1/-2/ potvrdil uznesením zo dňa 9. decembra 2010 sp.zn. 13Co 243/2010 rozhodnutie prvostupňového súdu. Vo svojom rozhodnutí uviedol že žalobcovia 1/-2/ nie sú účastníkmi konania vo veci vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 17C/233/2009, sú len vedľajšími účastníkmi a predmetom konania je určenie vlastníctva k bytu č.10, teda k inému bytu.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podali dovolanie žalobcovia 1/-2/ Navrhli napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Vo svojom dovolaní rozoberali skutkový a právny stav veci tak, ako ho uvádzali v konaní pred súdmi. Namietali, že konanie trpí vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O.s.p. Odňatie možnosti konať pred súdom spočíva podľa žalobcov v samotných rozhodnutiach prvostupňového ako aj odvolacieho súdu, ktorými súdy rozhodli o neprerušení konania resp. návrh na žalobcov 1/-2/ na prerušenie konania odmietli a tým odňali žalobcom možnosť konať pred súdom.

Žalovaný navrhol dovolanie pre jeho neprípustnosť odmietnuť a priznať mu náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.), alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm.

b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na zemí Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Dovoláním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky žiadneho z týchto rozhodnutí, prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd vymenovaných v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovoláním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Dovolací súd však nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v § 237 O.s.p. Nezistil, ani podmienky prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p..

Treba uviesť, že z hľadiska posúdenia existencie niektorej z uvedených procesných väd ako dôvodu, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, nie je významný subjektívny názor účastníka o tom, že v konaní došlo k jednej z týchto väd ale len jednoznačné, všetky pochybnosti vylučujúce zistenie, že konanie je skutočne postihnuté niektorou z taxatívne vymenovaných väd. Žalobcovia existenciu procesných väd konania v zmysle § 237 okrem písm. f/ O.s.p. netvrdili a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva. Dovolací súd sa preto zameril na dovolateľmi vytýkanú vadu konania odňatia možnosti konať pred súdom.

Podľa § 237 písm.f/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým účastníkovi

odňal možnosť realizovať procesné práva, ktoré mu dáva Občiansky súdny poriadok. V zmysle § 18 O.s.p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti uplatnenia ich práv [napr. vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), právo byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali (§ 123 O.s.p.), na to, aby im bol doručený rozsudok do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)]. Z obsahu spisu nevyplýva, že by oba nižšie súdy v prejedávanej veci v prípade žalovanej nerešpektovali niektoré z týchto práv. Dovolatelia v dovolaní namietali že rozhodnutím oboch súdov o neprerušení konania im bola odňatá možnosť konať pred súdom. Po preštudovaní spisu preto dovolací súd konštatoval že, prvostupňový súd a odvolací súd v konaní postupovali v súlade s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku a žalobcom neodňali možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p..

Odňatie možnosti pred súdom konať nemožno vidieť ani v právnych záveroch, na ktorých prvostupňový ako aj odvolací súd založili svoje rozhodnutie. Ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p. dáva odňatie možnosti konať pred súdom do súvislosti výlučne s faktickou procesnou činnosťou súdu, a nie s právnym hodnotením veci zaujatým v napadnutom rozhodnutí. Právne posúdenie veci súdom je realizáciou jeho rozhodovacej činnosti a nemôže zakladať dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p., pretože súd neporušuje žiadnu procesnú povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona, ani procesné právo účastníka.

Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p. v prípade, ak je dovolanie prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Keďže v danom prípade dovolanie nie je prípustné podľa § 238, § 239 ods. 3 O.s.p. a neboli zistené vady konania podľa § 237 O.s.p. a ani iné vady konania (neboli ani namietané), ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie, Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolanie žalobcov nie je prípustné, preto ho odmietol (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s ustanovením § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodne súd v konečnom rozhodnutí.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 29. júna 2011

JUDr. Jana B a j á n k o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť :
Hrčková Marta